

ring og Indsigt og solide finansielle Kundskaber. Jeg tror, at man her i Tinget som i Landet i det hele vilde have set hen til den højtærede Konseilspræsident som Finansminister med megen Tillid og meget Haab om, at han vilde evne at finde de rette Veje ud af de overordentlig vanskelige og forvirrede Forhold, vi sidde i. Jeg tør ikke overføre disse Komplimenter paa den Mand, der nu beklæder Posten som Finansminister. Hvis man skal beundre noget hos ham, er det vel mest den Dristighed, han har lagt for Dagen, ved under saa vanskelige Forhold at paatage sig en saa ansvarsfuld Post. Dette Mod vilde kun have været at beundre, hvis det udelukkende var denne Mands egne Interesser, der stode paa Spil, men naar saa meget andet staar paa Spil, er Modet noget mere end beundringsværdigt.

Vort Forhold til Regeringen vil for øvrigt afhænge af, hvilken Politik Regeringen vil føre. Af den Udtalelse, som fremkom fra den højtærede Konseilspræsident, blev man jo ikke meget klar over, hvilken Politik den vil føre, ligesom man heller ikke ganske kan se, hvilken Styrke dette Ministerium vil have til at føre sin Politik frem. Svagheden ved det nuværende Ministerium springer straks i Øjnene. Det Krav, som vi i den af vor Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), motiverede Udtalelse fremsatte, og hvori det bl. a. hed, at det ny parlamentariske Ministerium skulde dannes „med Udelukkelse af Mænd, der bære et Medansvar for Omfanget af den nationale Ulykke og Skam“, burde man have taget Hensyn til ved det ny Ministeriums Sammensætning, og de Medlemmer af det tidligere og det nuværende Ministerium, som bære deres Del af dette Medansvar, burde have vist den Resignation at opgive de Stillinger, som de nu beklæde. Det blev under de tidligere Forhandlinger flere Gange fra min Side ligesom fra flere andre Sider stærkt betonet, at en saadan Resignation burde udvises. Det er meget beklageligt, at de Mænd have været for smaa til at udvise en saadan Resignation, og det vil naturligvis gøre, at dette Ministerium — i hvert Fald delvis — vil faa op imod sig hele den offentlige Mening, som styrtede det tidligere Ministerium, og det svækker jo Ministeriet i høj Grad. Desuden havde man næret det Haab og den Forventning, at det ny Ministerium kom til at bestaa af Mænd, der besad en saadan politisk og saglig Indsigt og nød en saadan politisk og sag-

lig Anseelse, at de derved kunde højne Stillingen noget; men dette gælder jo kun for et meget begrænset Antal af det nuværende Ministeriums Medlemmer.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at Ministeriet vilde sætte sin Eksistens ind paa Forsvarsspørgsmaalets Løsning, men udtalte intet om, hvorledes denne Løsning skulde være. Vi maa derfor afvente, hvilke Forslag der fremkommer fra den højtærede Konseilspræsident, og først derefter tage vort Standpunkt. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at hans Forslag vilde komme paa Grundlag af Forsvarskommissionens Betænkning, men i denne er der jo flere Forslag, og den højtærede Konseilspræsident sagde ikke, hvilket Forslag han vilde støtte sig til. Hvorledes det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, vil stille sig overfor Ministeriet, vil naturligvis for en meget væsentlig Del afhænge af, hvorledes dettes Stilling til Militærspørgsmaalet bliver. Ligesom den højtærede Konseilspræsident selv har gjort dette til et Eksistensspørgsmaal for Ministeriet, maa selvfølgelig ogsaa alle andre Partier i høj Grad lade deres Stilling til Ministeriet være afhængig af, hvilket Standpunkt Ministeriet tager i denne Sag. Hvilket Standpunkt det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ønsker fremmet, er bekendt baade ved det Standpunkt, det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) har taget i Forsvarskommissionens Betænkning, og ved, hvad det Program, som mit Parti slutter sig til, Odense-Programmet, indeholder angaaende dette Punkt.

Det glædede mig at høre, at den højtærede Konseilspræsident ønskede og lovede, at der skulde blive iværksat en grundig Undersøgelse af de Forhold, som vedrøre de Albertiske Affærer, og uden nogen som helst Personsanseelse. Jeg tvivler ikke om, at dette er ærligt ment; jeg tror overhovedet, at hvad der fremkommer fra den højtærede Konseilspræsident, fremkommer i en ærlig Hensigt og i Ord, som virkelig dække den sande Mening. Men jeg vil da ønske, at den højtærede Konseilspræsident ogsaa i det Ministerium, han staar i Spidsen for, og i de Partier, han støtter sig til, maa have saa megen Myndighed, at ingen Personsanseelse skal kunne træde i Vejen for, og i denne Undersøgelse finder Sted i fuldt Omfang og rettes mod enhver Person, som maatte have Medansvar i de Albertiske Sager. At dette sker, er et bestemt Krav fra det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Vi lægge saa megen Vægt derpaa, at jeg dristigt tør sige, at hvis vi